

Az előző órán Jézus haláláról tanultunk, ami Nagypénteken történt.

Jézus holttestét még pénteken, sietve sírba helyezték. Szombaton a zsidó törvények szerint mindenkinek otthon kellett maradnia. El tudjátok képzelni, milyen csalódottan, szomorúan, elkeseredetten ültek otthon a tanítványok?

Jézus követői között voltak asszonyok is. Néhányan közülük így szóltak egymáshoz: Menjünk ki Jézus sírjához! Vigyünk illatos olajokat, mert pénteken nem volt idő arra, hogy bekenjük a testét!

Vasárnap hajnalban el is indultak. Útközben arról beszélgettek, hogyan fogják tudni elhengeríteni a sír elől a nehéz követ. Amikor a sírhoz értek, nagyon meglepődtek, mert azt látták, hogy valaki már félretolta a követ. Óvatosan bementek, és képzeljétek, nem találták ott Jézus holttestét! Aztán egyszerre csak két férfi állt mellettük, ragyogó fehér ruhában. Angyalok voltak. Így szóltak: Miért keressétek itt Jézust? Nincs itt, feltámadt! Emlékezzetek rá, hogy előre megmondta!

Erre az asszonyok nagy örömmel elfutottak az apostolokhoz, hogy elmondják nekik a jó hírt.

Péter és János azonnal a sírhoz futottak, és ők is látták, hogy üres.

Az asszonyok és a tanítványok reménytelenül szomorúak voltak, amikor nem találták Jézus testét a sírban. Bánatuk azonban örömmé fordult, amikor az angyalok hírül adták, hogy él az Úr!

Húsvét vasárnapja óta minden vasárnap Jézus feltámadását ünnepeljük. Ezért megyünk minden vasárnap templomba, és ezért pihenünk ezen a napon.

Egész nagybőjtben nem énekeltünk Alleluját, mert ez is emlékeztetett minket arra, hogy Jézus meghalt értünk. Amikor Nagyszombat éjjel megünnepeljük Jézus feltámadását, hosszú idő után először újra ujjongva imádkozhatunk.

Imádkozzatok ezzel az énekkel: Nem lesz egyedül a szívem többé!

Krisztus feltámadt! Alleluja!